

BENEVOLO
LECTORISA-
LVTEM DICO ET SCO-
PVM EDITIONIS.

DECIM ab hinc annis datus est in pu-
blicum libellus, à S. Leandro Hispa-
lensi Episcopo, de Virginitate, & ra-
tione viuendi Virginum ad Floren-
tinam sororem conscriptus. Hunc
Prudentius Sandoualius Philippo
III. Regi Catholico, ab historia, & memoria anti-
quitate, ex perueteri membranaceo codice litteris
Gothicis ab vltima vetustate exaratum, translatum-
que in Hispanam, seu Castellanam linguam, vtroq;
idiomate in lucem extulit; & anno Salutis MDCIV.
immortalis memoriae Hispaniarum Reginae Marga-
ritae Austriacae Caroli Stiriae Archiducis filiae inscri-
psit. Huic, quia tum à sacris, & conscientiae arcano
erat, eximia virtute prudentiaque Sacerdos Societa-
tis IESV, Richardus Hellerus homo Germanus, pro
amicitia, & fama nominis, qua Reuerendissimus Bal-
tasar felicitis recordationis Abbas Fuldensis in Ger-
mania florebat, ad eum huius libelli exemplar, misit,
sed

sed serius quidem, quam optarat; quia morte iam tū occupatus, humana ille reliquerat. Is, quia in orbe nostro quod sciam, lucem adspexisse, hominumq; notitiā subijisse non videtur, oportunum putavi, cum ad Ecclesiasticam historiam nonnullum studium operamque conferre parabam, nec illustre hoc pietatis monumentum, in præteritis habere; nō solum, quia perfectioris vitæ cupidis rerum humanarum despicientiam commendat, & benè beatèq; viuendi præclara Virginibus præcepta tradit, sed quia facem quoque præfert à Sandoualio accensam, qua, Sanctimonia præstantium, & omni copia doctrinarū in Hispania, trium fratrum Leandri, Fulgentij, Isidori, Germanæque sororis eorum Florentinæ, originem, stirpem, vitæque rationem, vir ille Polyhistor fide singulari, ac diligentia, litteris, memoriæque mandauit.

Verum, quia, cogitationes ille suas Castellano idiomate nostris Germanis ignoto patefecit, quærendus mihi interpretis fuit, per quem ad plures loquendi potestas daretur.

Adhęc Prudentij Sandoualij historia, quia non paucis locis illustrari potuit, nos ex probatoribus, & domesticis, quæ quidem præsentī instituto sufficerent, nonnulla delibauimus, & Lectoris arbitrio per ordinem litterarum ipsius narrationibus adserenda, seu dijudicanda, reliquimus; Nec diffitemur ex Hispaniæ illustratæ, aliorumque priscorum monumentis, hæc potuisse fieri splendidiora; sed, quod dicitur, extra chorū saltare, & aliud agere, quam auctori pro-

posi-

positum in hoc argumento, nec vtile, nec decorum existimauimus, veriti vt ne Virginitatis quidem illam corollam, nisi æquis æstimatoribus, & verecundis approbaremus: nam, qui delicatè ac molliter viuunt, & à continentix studijs alienissimi sunt, suo de rebus his, nihil moror, vtantur iudicio.

Denique ex Originum Benedictinarum recens edito Commentario ab erudito viro Auberto Miræo gratum fuit cognoscere Prudentium Sandoualium, qui se scribebat Priorem perpetuum Monasterij S. Ioannis regalis de Naranco, & Chronographum regium, tandem Episcopum creatum Pompebensem; & opus præclarum elucubrasse de foundationibus Monasteriorum ordinis S. Benedicti in Hispania; exordio factò ab anno Christi D X L. vsque ad illud tempus quò Mauri Africani Hispaniam inuaserrunt, hoc est ad annum DCCXIV. Librum autem illum idioma Hispano euulgatum Madriti anno MDCI. Hæc Miræus in descriptione Monasterij S. Petri de Cardena quod circa Christi annum D XL. Sanctia Seueriani Ducis mater secundo lapide à Burgenfi vrbe in Castella veteri familiæ S. Benedicti erexisse traditur.